

Dla danych punktów  $z_0$  i  $z_1$  w  $Z$  szukamy optymalnego sterowania (tzn. kąta żagłówki w stosunku do wiatru jako funkcji czasu), które przeprowadzi łódkę z położenia  $z_0$  do  $z_1$ .

Proponujemy Czytelnikowi rozwiązanie dwu elementarnych zadań dla uczestników regat żeglarskich.

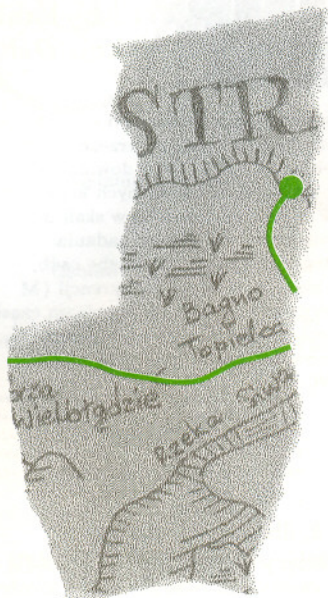
**Zadanie 1.** Oznaczmy przez  $\Phi_{\text{opt}}^+$  oraz  $\Phi_{\text{opt}}^-$  kąty, przy których rzut prędkości łódki na kierunek „prosto pod wiatr” jest maksymalny (rys. 1b). Pokaż, że jeśli meta (punkt  $z_1$ ) leży w martwym kącie, gdy patrzymy z punktu startu  $z_0$ , to dowolne sterowanie, które stosuje naprzemiennie kąty  $\Phi_{\text{opt}}^+$  oraz  $\Phi_{\text{opt}}^-$  i przeprowadza łódkę z położenia  $z_0$  w  $z_1$ , przeprowadza ją w minimalnym czasie, niezależnym od wybranej drogi.

**Zadanie 2.** Znajdź sterowanie minimalno-czasowe przeprowadzające łódkę z punktu startu  $S$  do mety  $M$  na akwenu przedstawionym na rysunku 2.

Czytelnik, który kiedykolwiek obserwował regaty bojerowe, zauważył zapewne ze zdziwieniem, że bojery halsują również wtedy, gdy poruszają się z wiatrem. Wynika to z tego, że charakterystyka prędkości bojera w zależności od kąta do wiatru ma zakłębienie do wewnątrz również w kierunku „z wiatrem”, jak na rysunku 1c. Sternik bojera maksymalizuje więc rzut prędkości na kierunek „dokładnie z wiatrem”, wybierając jeden z kierunków  $\Psi_{\text{opt}}^+$  oraz  $\Psi_{\text{opt}}^-$ .

Z analizy tych przykładów możemy wysnuć ogólny wniosek. Zjawisko halsowania, tzn. kolejnej zmiany kierunków prędkości między skończoną ich liczbą (równą 2 w przestrzeni o wymiarze 2) występuje wtedy, gdy zbiór prędkości nie jest wypukły.

W następnym artykule opiszemy model matematyczny i niektóre problemy sterowania dla samochodu z przyczepkami.



Artykuły o samochodzie z przyczepkami szukajcie w *Delcie* 7/1998.



## Zadania

Redaguje **Lukasz WIECHECKI**

**M 844.** Na każdej z  $n > 2$  planet jest astronom, który obserwuje najbliższą planetę. Zakładając, że  $n$  jest liczbą nieparzystą, a odległości między planetami są parami różne, dowieść, że istnieje planeta nieobserwowana.

Rozwiązanie na str. 5

**M 845.** Dowieść, że spośród  $n$ -kątów opisanych na danym kole,  $n$ -kąt foremny ma najmniejsze pole.

Rozwiązanie na str. 6

**M 846 (Problem Fagnano).** Dany jest trójkąt ostrokątny  $SLD$ . Wśród takich trójkątów  $ROP$ , że  $R \in SL$ ,  $O \in LD$ ,  $P \in DS$  znaleźć trójkąt o minimalnym obwodzie.

Rozwiązanie na str. 4

Przygotował **Stanisław BAŻAŃSKI**

**F 475.** Źródło światła znajduje się w punkcie  $Z$  o współrzędnych  $(0, a)$ , przy czym wymiar przestrzeni w kierunku prostopadłym do płaszczyzny wyznaczonej przez promień padający i załamany został zaniedbany. Posługując się warunkiem koniecznym wynikającym z zasady Fermata, że w przybliżeniu optyki geometrycznej promień światła rozchodzi się po drodze o najkrótszym czasie przebiegu, określić, w jakim kierunku należy wysłać światło, żeby dotarło do punktu  $E$  ekranu o współrzędnych  $(d, -b)$ , zakładając, iż w ośrodku w półpłaszczyźnie  $y > 0$  światło rozchodzi się z prędkością  $v_1$ , a dla  $y < 0$  prędkość ta jest równa  $v_2$ . Wyprowadzić stąd prawo Snelliusa.

Rozwiązanie na str. 4

**F 476.** W sytuacji opisanej w zadaniu **F 475** wykazać, stosując rozumowanie geometryczne, że czas przebiegu światła od  $Z$  do  $E$  wzdłuż drogi rzeczywistej, spełniającej prawo Snelliusa, jest mniejszy niż wzdłuż dowolnej innej hipotetycznej drogi łączącej te punkty, składającej się z dwóch odcinków ze wspólnym punktem na granicy ośrodków.

Rozwiązanie na str. 3

